

SNAGG -

en sjöman med krut i

ALLAN RUNE PETTERSSON

 SAGA
EGMONT

SNAGG - en sjöman med krut i

ALLAN RUNE PETERSSON

 SAGA
EGMONT

Allan Rune Pettersson

Snagg - en sjöman med krut i

Illustrationer av
Fibben Hald och Allan Rune Pettersson

Saga

Snagg - en sjöman med krut i

Copyright © 1968, 2019 Allan Rune Pettersson och SAGA Egmont, an
imprint of Lindhardt og Ringhof A/S Copenhagen

All rights reserved

ISBN: 9788726263770

1. E-boksutgåva, 2019

Format: EPUB 2.0

Denna bok är skyddad av upphovsrätten. Kopiering för annat än
personligt bruk får enbart ske efter överenskommelse med Saga samt
med författaren.

Lindhardtogringhof.dk

Saga är ett förlag i Lindhardt og Ringhof, ett förlag inom Egmont-
koncernen

Det var en gång för länge sen

en pojke som hette Victor Lucullus Horatio Caesar. Hans far var köpman och handlade med kryddor från hela världen, och därför bodde familjen Caesar i hamnen nära de stora skeppen. Huset var ljusblått med knutar vita som salt. På skorstenen brukade måsarna sitta, och strax utanför dörren fräste vågorna mot den gråa stenkajen. Om det stormade behövde fru Caesar aldrig skura förstutrappan — det skötte havet om.

När Victor Lucullus Horatio föddes en ljus dag på våren, gick herr Caesar omkring i staden i blanka skor och med näsan i vädret och berättade för alla han mötte att han hade fått en son. "Och om jag får bestämma", sa han till folk, "så ska det bli en sjöman med krut i." I hela sitt liv hade herr Caesar hellre velat vara sjöman än köpman, och nu ville han att sonen skulle bli det som han själv aldrig blev. Ryktet flög fort som vinden, och snart visste alla i staden att kryddhandlare Caesar hade fått en son, som skulle bli en sjöman med krut i, om fadern fick bestämma.

Men hemma i huset vid havet satt herr Caesars dotter Mary och hoppades att hennes bror inte skulle växa upp och bli soldat. För Mary avskydde allt som hade med krig att göra, och i landet regerade en kung som ständigt låg i krig med grannländerna. Det dånade ofta av trummor och tunga stöveltramp på stadens gator, och det flög en oro omkring i luften likt en fågel som aldrig ville sätta sej. För den skull gick Mary sällan ut: på somrarna satt hon för det mesta vid ett öppet fönster och läste, och herr Caesar retade sej på henne för att hon var så blek.